

Recunoștință veșnică mamelor!

Gabriel Stănciulescu

Recunoștință veșnică mamelor!

Cumpătat și vrednic Om ai fost,
Hrăniți din pântec cu iubire,
Nu ai spus o vorbă fără rost
Și nici nu ți-ai ieșit din fire.

Îndemnul tău, mereu povață,
Mi-e sfat ca slova, de valoare,
Cât de ușor s-a scurs o viață!
Și cât de crunt acum mă doare!

Sunt ce sunt, și-s mândru fiul tău,
Îți datorez... rostul ce îl am,
Știu să mă păzesc de omul rău,
Să respect cuvântul ca pe-un hram.

Mama ta și a mea mămică
Ne-au fost adăpost și scut divin,
Privește-n față fără frică
Au fost și sunt parte din destin.

Ele s-au retras discret, în Rai,
Te-au învățat ce e familia,
Și nimic nu vor acum să dai,
Doar uneori s-aprinzi făclia.

Autor: Gabriel Stănciulescu